Da jeg fandt „Fejø-Pigen".

En Samtale med Retfærdighedens Offer.

Uretten, som aldrig blev gjort god.

Den gale Birkedommer.

(Brev fra vor udsendte Medarbejder).

Nykøbing F.

I Aftes fik jeg — som allerede telegrafisk meddelt — endelig fastslaaet, at Fejø-Pigen, som hun

„Fejø-Pigen": Anna Christine Larsen.

egenlig urigtig kaldes — *Anna Christiansen* er nemlig født paa *Fehmø* — maatte findes i den lille Landsby Nørre Kirkeby paa Nordfalster.

Landsbyen ligger en halv Mils Vej fra Nørre Alslev, omgivet af vældige Roemarker. Følger man Landevejen, vil man en Fjerdingvej fra selve Landsbyen og tæt op imod en Skov finde et forfaldent gammelt Hus: det er Fejø-Pigens nuværende Hjem.

Døren ind til den raadne Rønne staar aaben. Jeg gaar gennem en snæver og mørk Forstue og banker paa en Dør. Intet Svar. Jeg banker igen. Der svares ikke, men en snorkende Lyd indefra vidner om, at der er nogen hjemme.

Jeg aabner Døren og ser ind i en Stue — hvis man kan give det uhyggelige Hul dette Navn —, hvor der sidder to Kvinder ved et Bord. Der er halvmørkt i Stuen. Den ene af Kvinderne — den yngste — udstøder nogle underligt gryntende Lyde og griner fjollet ved at se Fremmede. Den anden, en ældre, svær Kone, rejser sig og ser sløvt paa mig.

Efter at jeg ved nogle indledende Spørgsmaal har faaet bekræftet, at den svære Kvinde er den, jeg søger: *Anna Christine*, Christiane Gotfredsens Datter, forklarer jeg Grunden til mit Komme.

Anna sidder og rokker frem og tilbage. Først lidt efter lidt er det, som om hun forstaar, hvad jeg siger.

»Aa — — — det er saa mange, mange Aar siden — — —«, mumler hun frem for sig. Saa er det, som om efterhaanden alt det gamle vaagner til Live igen:

»Han pinte os, min Mo'r og mig. De aner ikke, hvorledes han var mod os — Birkedommeren. Jeg vilde ikke tilstaa — for jeg havde ikke gjort noget. Jeg havde jo aldrig den Gang faaet et Barn. Nu har jeg jo et Par Stykker. Men dengang — uskyldig og ren var jeg. Kun et Par og tyve Aar, tror jeg. Jeg husker det ikke mere saa vist — det er jo saa mange Aar siden. Men aldrig glemmer jeg, som han slog og sultede os. Han spyttede os lige i Ansigtet og truede med, at vi skulde blive halshugget, hvis vi ikke tilstod — —«

»De sad meget længe i Varetægtsarrest.«

»Aa,ja — det gjorde vi da! Jeg sad først hos nogle gamle Folk paa Fejø, tæt ved, hvor Birkedommeren boede. Nogle Gange fik jeg Mad — og nogle Gange fik jeg ikke. Saa kom jeg til Maribo og saa til Nakskov. Naar der var Forhør, blev vi færgede over til Fejø — — —«

Anna Christine sidder tavs en Stund. Den aandssvage unge Pige ved hendes Side giver sig til at le højt.

»Ja — det er Lars Hansens Datter — ham jeg bor hos. Jeg har været her nu i seks Maaneder. Men det er saa simpelt med mig. Jeg er syg det meste af Tiden, og jeg har slet ikke Raad til at købe mig noget Tøj. Det er galt med Gigten — — —«

»Hvor har De været siden De kom ud af Forbedringshuset?«

»Aa, ja — det er snart ikke til at huske mere. Jeg blev undersøgt af Lægerne den Gang, jeg sad paa Christianshavn, og saa saa' de jo, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at jeg aldrig havde født noget Barn. Saa blev jeg jo sendt hjem sammen med Mo'r —«

»Fik De ingen Erstatning?«

»Nej, det gjorde vi rigtignok ikke. Vi havde jo siddet der flere Aar — men vi fik ingen Ting.

Og saa kom vi paa Fattigvæsenet — Mor og jeg. Jeg har jo tjent mange Steder — men det har været drøjt nok. Nu har jeg 6 Kr. af Sogneraadet — — —.«

»Paa Fehmø?«

»Nej — det Sogn, hvor min Mand var født. For jeg blev jo gift med Larsen — men han kunde ingen Ting tjene — og saa gik han fra mig — — —.«

»Hvor gammel er De nu?«

»Ja — jeg er vel 54 Aar. Det kan nok passe. Det er ikke saadan med Hukommelsen — — —.«

Anna Christine har Ret. Hendes Hukommelse slaar ikke mere til — det er tydeligt nok. Alt, hvad hun husker, kommer tilfældigt og spredt fra hende. Nogen sammenhængende Beskrivelse af den frygtelige Tilværelse, hun har ført, siden Retfærdigheden for 32 Aar siden slog sin Klo i hende og ødelagde hendes Liv, er det ikke muligt at faa. Hun har heller ikke længere nogen klar Forestilling om, hvor længe hun har siddet i Fængsel, heller ikke, hvorledes det egentlig gik til, at hun slap ud. Lidelser og Savn har fuldstændig ødelagt denne Kvinde.

Jeg fortæller nu, hvorledes der er fremkommet nye Beskyldninger mod hende. Den gamle Beskyldning for Barnemord er atter rejst mod hende af selve den Rets Formand, der for 28 Aar siden frifandt hende.

Anna Christine begynder at græde. Hun siger ingen Ting, men græder blot paa en underlig stille og kvalt Maade. Den aandssvage Pige er falden i Søvn. Hendes Snorken blander sig med Anna Christines Hulken paa en højst uhyggelig Maade. Det er blevet ganske mørkt — jeg kan lige skimte Anna Christines hvide Ansigt, som hun støtter i sine Hænder.

»Men Lægerne har jo sagt, at jeg ikke har gjort det«, siger Anna Christine saa. Hun kan slet ikke forstaa, hvorledes man nu kan sigte hende for noget, hun forlængst er bleven frikendt for. Jeg forklarer hende, hvorledes Beskyldningen er fremkommen og foreslaar hende, at »Social-Demokraten« paa hendes Vegne anlægger Sag mod Retsformanden.

Anna Christine giver sit Samtykke. Jeg nedskriver den i Gaar offenliggjorte Fuldmagt, som hun derefter underskriver. — Nu er den tilstillet Overretssagf. Jessen.

Da jeg gaar, bliver hun staaende i Døren. Ved en Drejning af Vejen ser jeg hende staa der endnu — stirrende ud over de efteraarsvaade Marker og den bladløse, sorte Skov.

Marius Wulff.

Det kgl. Teater.

»Den flyvende Hollænder« stod i Aftes paa Programmet som den første Opera af *Wagner*, Teatret har fremført i denne Sæson. Ny var Hr. *Lars Boe*, der sang Styrmandens lille Parti med sin kønt klingende Tenor.

Fortræffelig er nu som tidligere Hr. *Høebergs* Hollænder. Hans imponerende Røst smælter ypperligt sammen med hans statelige Fremtoning til et ejendommeligt Indtryk af Æventyrskikkelsen. Og meget smukt sang Frk. *Nørregaard-Hansen* i Aftes den sværmeriske Senta.

Operaen blev dirigeret af Hr. Kapelmester *Carl Nielsen*. Der var nogenlunde godt Hus.

Mødet om Politi-Overgrebene og Retsreformen.

Festsalen i Ryesgade 106 var i Aftes fyldt med en yderst interesseret Forsamling til Drøftelse af Politiskandalerne og Retsreformen.

Poul Nielsen bød Velkommen.

Christian Jensen valgtes til Dirigent.

Derefter talte:

J. P. Brochmann,

der modtoges med stærkt Bifald og udviklede, at »Social-Demokraten«s Kamp imod Politikniplen i København var analog med »Vorwärts« og »L'Humanité«s Kampe imod samme Knippel i Berlin og Paris.

Det viser sig nemlig overalt, at det er Smaafolk, det gaar ud over, medens Overklassen aldrig rammes. (Bifald).

Højrebladene forsvarer derfor naturligvis Politiregimentet.

Vort Blad har nu paa Grundlag af Hr. Peter Hansens Klage imod Betjent Lyager rejst Kampen; og vi ser nu, at Politiet skal til at undersøge Politiet.

Politiassistent *Tvermoes*, Nordre Frihavnsgades Station, hvor Skomagerens 11aarige Bydreng blev mishandlet, er blevet dette Hverv betroet! (Latter).

Alt skal nu foregaa for lukkede Døre. Assistenten udspørger Betjentene, disse benægter, der skrives hele Tipvogne fulde af Papir, Møllen ruller, og en Gang ad Aare, naar adskillige af os er bleven graahaarede, udstedes formodentlig Meddelelsen om, at Sagen efter en grundig Undersøgelse er blevet afsluttet! Betjent A. er blevet idømt en Mulkt paa 5 Kr., medens d'Hrr. B. og C. fuldstændig frifandtes. (Levende Tilslutning).

Politiet undersøger Politiet for lukkede Døre! Dette er Toppunktet af Komik!

»Social-Demokraten« vil dog, trods disse ugunstige Forhold, fortsætte Kampen. Vi vil hindre Politiet i at prygle i Fremtiden (Stormende Begejstring! Haandklap og Hurraraab).

Marinus Kristensen

modtoges ligeledes med stærkt Bifald. Taleren gav under stærk Tilslutning en gribende Skildring af den Værgeløshed, hvori enhver Tiltalt befinder sig under vort nuværende Retssystem.

Det er umuligt at finde ufejlbarlige Mennesker at gøre til Dommere. Der findes kun en Garanti imod Retsovergreb: *Fuld Offenlighed i Retsplejen* (Hør! Hør!). Vi bør ikke nøjes med mindre. De Forbedringer, som Zahle har antydet, er usynlige Lapper uden reel Betydning. Der er intet at tøve efter. Vi har Raad til en gennemgribende Retsreform, fordi vort Land simpelthen ikke har Raad til at undvære den, hvis ikke al Tillid til Retsplejen skal forsvinde (Længe vedvarende Bifald).

— Derefter talte Typograf *Henriksen*, Fru *Andrea Brochmann*, Hr. *Nielsen* og Hr. *Carl S. Hansen*.

Mødet, som var arrangeret af »Socialdemokratisk Ungdomsforening«, var helt igennem præget af en fortræffelig Stemning og sluttede med Vedtagelsen af følgende

Resolution:

En Forsamling paa 1000 Mennesker, samlede til Møde i Lokalet Ryesgade 106, protesterer imod det nuværende Retssystem og opfordrer Justitsministeren til hurtigst at søge Retsreformen gennemført.

Studenter-Demonstration mod Jødehaderne.

Berlin.

Til Lokalanz. telegraferes fra St. Petersborg: Paa Universitetet her kom det i Aftes under en Forelæsning af Professor *Kossorotov*, der som Sagkyndig havde udtalt sig mod Beilis under Retsforhandlingerne i Kiew, til larmende Optrin. Professoren blev modtaget med haanende Tilraab og maatte forlade Universitetet, hvorefter Politiet blev tilkaldt for at genoprette Ordenen.

Krupp-Processen.

Den offentlige Anklager kræver Brandt og Eccius idømt hver 5 Md. Fængsel for Bestikkelse.

Direktør Eccius.

Berlin.

Den offentlige Anklager har nedlagt Paastand om *5 Maaneders Fængsel for Brandt og Direktør Eccius.*

Efter at Overstatsadvokaten havde meddelt, at en Undersøgelse i Marineministeriet og Krigsministeriet ikke havde givet noget væsentligt Resultat, nedlagde han Paastand om at lade Anklagen mod Brandt for Forræderi af militære Hemmeligheder falde, saa at kun Anklagen for Bestikkelse opretholdes.

Eccius havde gjort sig skyldig i Meddelagtighed; han havde kontrolleret Brandts Virksomhed og havde stillet Midler af Dispositionsfonden til hans Raadighed.

Overstatsadvokaten sluttede sin Tale med at gentage sin Indstilling om, at Brandt og Eccius hver idømtes 5 Maaneders Fængsel.

I Eftermiddagsmødet nedlagde *Brandts Defensor* Paastand paa Frifindelse, subsidiært, hvis Brandt dømtes for Bestikkelse, paa Anerkendelse af formildende Omstændigheder og Fradrag af de 4½ Maaneders Varetægtsarrest. Bestikkelse forelaa ikke, naar Villien til at give Materialet var til Stede.

Forhandlingerne fortsættes i Morgen Formiddag

Vore Annoncører.

Kathreiners Kneipp-Maltkaffe holdt i Gaar sit Indtog i Hellerup, idet der var gratis Udskænkning af denne nye Maltkaffe.

Der udskænkedes flere Hundrede Kopper, og alle var enige om, at denne Blanding er en fortrinlig og økonomisk Drik.

Fjerkræ i Eksercerhuset.

I Gaar aabnedes i Eksercerhuset i Gothersgade en Udstilling af Fjerkræ: Duer, Høns, Ænder og Gæs. Det er »Københavns Bykreds« af »Dansk Fjerkræavlerforening«, hvis Formand er Hotelejer Neliendam, der forestaar Arrangementet.

Paa Udstillingen findes mange meget smukke Dyr. I Særdeleshed bør nævnes nogle gule Orpington og fine Plymouth Rocks; desuden er der smukke Eksemplarer af sølvhalsede Italienere og en Samling morsomme Purhøns. Endvidere findes nogle prægtige, store Toulouse-Gæs og smukke hvide Allesbury-Ænder.

Afdelingen for slagtet Fjerkræ ser overmaade lækker ud; her ligger delikate Ænder og Gæs paa Rad, smukke, fede og hvide, saa Tænderne kommer til at løbe i Vand.

Udstillingen er aaben Lørdag og Søndag.

Firmaet Larsen & Petersen, der i Sommer udvidede sine Fabriker, har foranlediget af den store Efterspørgsel, der i Efteraaret har været efter Firmaets Instrumenter, paany maattet udvide disse.

Vesterbros Teater.

Nordini.

I Aften optræder den enestaaende »Fakir« *Nordini*, hvis Præstation i Gaar i Paladsteatret vakte almindelig Forundring blandt Repræsentanter for Pressen og Lægestanden, for første Gang offentlig paa Vesterbros Teater. Der er ingen Tvivl om, at dette Sensationsnumer, der virkelig er i højeste Grad seværdig, vil skaffe Teatret en meget stærkt forøget Tilstrømning.

Programmet i denne Uge er forøvrigt i Forvejen meget righoldig. Det bæres som sædvanligt af de levende Billeder, der er Teatrets Specialitet. Der er denne Gang to: en mindre med Titlen »Hans og Grete« og en stor og effektfuld »Faderens Forbrydelse«, hvis spændende Handling man følger interesseret, og som bl. a. byder paa en Række ypperlige Billeder fra Afrika.

Begge Filmene gør ligesaa stor Lykke som Programmets to Artistnumre: et Par komiske Jonglører og en Akrobat, der sammen med sin Fader optræder i Zigøjnerforklædning.

Pligtens Ofre.

Ulykke paa Refshaleøen.

Atter i Gaar blev Redningskorpsets Ambulance kaldt til Burmeister & Wains Værft paa Refshaleøen. Det var en Arbejder *Carl Bloch Christensen*, der var faldet ned fra et nyt Dieselmotorskib, der er under Bygning.

Han faldt ned i Bunden af Skibet og forslog Underlivet saa alvorligt, at han maatte køres til Rigshospitalet. Senere kunde han dog bringes til sit Hjem i Prinsessegade.

Biografer.

—o—

Kinografen.

Det franske Filmskompagni »Aurora« har iscenesat en Række spændende Film, hvori Opdageren *Lutz* og Banditten *Fantomas* er gennemgaaende Hovedpersoner. Handlingen strutter af Mystik, og det er ganske æventyrligt, hvad den uforfærdede og idérige Fantomas finder paa for at narre Lutz, og hvad Lutz udfører af Bedrifter for at nappe »Manden med den sorte Maske«.

I denne Uge er der en saadan Fantomas-Film paa Kinografens Program. Den slutter sig nøje til sine Forgængere, og man bliver sandelig ikke snydt, hvad Spænding og Nervepirring angaar.

Handlingen er sjældent behændig tilrettelagt med udpræget Sans for Effektfuldhed, og der er Fart over dens Begivenheder, der fører fra Overraskelse til Overraskelse. Naar der endelig *skal* være »Røverroman«, kan man ikke faa den mere rask og med Slag i end her. Og til den Slags Stof egner det levende Billede sig virkelig fortrinlig, særlig naar der ofres saa meget paa Iscenesættelsen, som der her er gjort fra det store franske Filmskompagnis Side.

Biografteatret

i Vimmelskaftet har et Program med et dansk Lystspil og et amerikansk Skuespil fra en Guldgraverby

Lystspillet, »Ægteskabets tornefulde Vej«, udføres af *Laurits Olsen*, *Chr. Schrøder* og Fru *Fritz Petersen*, og det er en meget elskværdig lille Historie om en Ægtemand, der misunder en Pebersvend dennes Frihed og ved lidt Lumskeri faar Pebersvenden til at tage Konen og saaledes »hænge paa den«, medens han selv nyder den genvundne Frihed.

Den amerikanske Film, »Kvinderovet«, er interessant gennem dets Billeder af Nybyggerliv i Amerikas Guldminedistrikter. Man ser her, hvorledes endnu i vore Dage Mennesker lever under det primitive Livs Love om *den stærkestes Ret.*

Tilsidst faar man en Serie Billeder fra Byen Quebec i Kanada, hvor engelsk og fransk Kultur brydes.

Byen

Revolvermand paa Svineryggen.

Da Pensionist *Jensen* i Forgaars Aftes kom over Svineryggen paa Vej til sit Hjem i Mysundegade, blev han pludselig antastet af en Mandsperson, der fordrede, at han skulde udlevere sin Portemonnæ, Tegnebog og Uhr.

Jensen nægtede selvfølgelig at udlevere nogetsomhelst, men Mandspersonen trak da sin Revolver frem og truede Pensionisten til at udlevere sine Ejendele, da han ellers vilde skyde ham ned.

Den gamle Pensionist udleverede nu baade sin Portemonnæ, Tegnebog og sit Gulduhr, som han forøvrigt har faaet foræret ved sit Jubilæum.

Da Røveren havde faaet udleveret, hvad han ønskede, stak han af; men den Gamle løb efter ham, og da han kom ud paa Vodrofsvej, blev han fanget af en Betjent. Paa Politistationen maatte Røveren udlevere hvad han havde røvet; man konstaterede her at han var en tidligere straffet Person *August Nielsen.*

Fundet syg og hjælpeløs.

I Ejendommen, Dannebrogsgade 5B i Sidehuset bor en Enke *Marie Nielsen.* Hun havde ikke vist sig i tre Dage, og Husbeboerne henvendte sig derfor til Gadebetjenten, der lod Døren sprænge.

Paa Gulvet fandt man Konen liggende syg og hjælpeløs. Hun var bleven ramt af et apopleksisk Anfald og hun havde ligget i 3 Dage i denne Tilstand paa Gulvet.

Man rekvirerede en Ambulance, hvori den Syge kørtes til Hospitalet.

Faldet ned af en Kasse.

Ambulancen blev i Gaar Middags kaldet til Dybbølsgade 70, hvor en Dreng *Johannes Krüger* var faldet ned af en stor Kasse og havde brækket det højre Ben.

Han kørtes til Kommunehospitalet.

Rabalder i St. Pederstræde.

I Aftes ved halvni Tiden var der Opløb udenfor Hotel Teglgaarden i St. Pederstræde. Der hørtes først et hæftigt Skænderi, der resulterede i, at den ene af Parterne, Restavratørens Kone, fik et Puf, saa hun faldt ned ad Trapperne og baglænds ud paa Gaden, hvorved hun forslog sit Hoved slemt. Politiet kom til for at taksere Situationen.

Sport.

I Morgen Kl. 2 mødes A. B. og »Frem« paa Idrætsparkens Fodboldbane, det er første Gang at disse 2 Klubber spille Pokalkamp mod hinanden, og det vil sikkert blive en spændende Kamp, selv om A. B. vel efter sit gode Spil i Søndags paa Forhaand maa anses for Favorit.

»Frem«s Hold bliver stærkere end i Søndags mod Ø. B. Sofus Hansen er kommen hjem fra England og tager sin vante Plads mellem Maalstængerne.

Athletklubben »Thor« afholder i Morgen Kl. 11 i Lokalet, Holmbladsgade 8, Konkurrence i Vægtløftning.